

JUNTA GENERAL EXTRAORDINÀRIA

**Acta de la Junta General Extraordinària, que va tenir lloc el
30.4.2008 a la seu del COPC**

ASSISTENTS:

Junta de Govern

Membres electes:

Jaume Almenara, Lluïsa Curcoll, Andrés González, Catherine Perelló, Mercè Santacana, Elisenda Sendra, Núria Gondón, Mònica Nieves, Begonia Odriozola i Marina Romeo

Presidents/tes Juntes Rectores delegacions:

Rosa Jové, Jordi Ruíz, Eugeni Salazar

Presidents/tes Seccions:

David Miquel, Asunción Molina, M. José Poza, Josep Rodríguez , Lola Sabaté, Joaquim Serrabona

S'EXCUSEN:

Col·legiats/ades (s'adjunta relació): 78

(l'assistència durant la Junta General va oscil·lar entre 64 i 78 col·legiats/ades)

INICI DE LA SESSIÓ: 20,45 HORES

ACABAMENT: 1.15 HORES

1. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de la Junta General anterior

Es llegeix l'acta de la Junta General Ordinària (19.12.2007) es fan les esmenes oportunes i es procedeix a la seva votació:

Vots a favor: 33

Vots en contra: 1

Abstencions: 30

2. Local (c/ Rocafort, 129)

La Junta demana que com a referència, a l'Òscar que és l'arquitecte superior que ha portat l'obra i el Juli que és la persona que ha fet l'enginyeria industrial, que avui estan aquí i són els tècnics responsables de l'enginyeria industrial i de l'obra de rehabilitació que estem fent al Col·legi, ens agradaria passar-los la paraula perquè ens facin una valoració tècnica de com fins ara s'ha produït tota aquesta qüestió de rehabilitació i que, en tot cas, si hi ha alguna qüestió tècnica que els puguem fer les preguntes que creiem oportunes.

El senyor Òscar López diu: Bé, jo sóc l'arquitecte que porta directament l'obra i ell és qui porta instal·lacions i enginyeria. Una mica, la història: nosaltres vam acollir o vam desenvolupar un projecte que ja estava començat, ja havíem fet un projecte bàsic sobre el qual ja hi havia una llicència atorgada per l'Ajuntament de Barcelona.

Hem fet és desenvolupar aquella documentació i intentar cenyir-nos el màxim possible, com que ja hi havia la llicència, a intentar no variar moltes coses d'allà perquè, al final, si algú no ho sabia, en teoria les modificacions substancials haurien de fer una altra llicència i una altra aprovació.

Vam desenvolupar el projecte, les obres van començar a finals de desembre i és té previst entregar-lo a finals de juny. Hi ha un termini de sis mesos que és el que va estipular amb el contracte que es va firmar amb l'empresa que porta les obres.

A hores d'ara l'obra va estant bé, és a dir, hi ha la previsió d'entregar-ho dintre del termini i no és que puguem assegurar al 100% que sigui així però, en principi, els terminis i el ritme de l'obra s'està portant tal com s'esmenta i creiem q havia de ser.

Qüestions que han anat succeint, bé, una obra de reforma de rehabilitació, si vostès ja ho coneixen, és una obra que no es pot tenir tot previst al 100% perquè és una cosa que fins que no comencen l'obra hi ha moltes coses que tens una predicció de com ho faràs, o què és el que faràs, com actuaràs en un cert punt o en un cert estat, però fins que no comences, fins que no obres, no piques la paret, treus un sostre, tens una instal·lació, no saps què hi ha darrere. Llavors, el que havies previst inicialment pot variar o pots haver de canviar una mica allò que havies previst.

Això ha passat però, a veure, és una cosa normal que succeeix a tot arreu. Vull dir, no és que aquesta sigui una cosa especial, sinó que ens passaria a qualsevol altre lloc. Totes les coses que han anat succeint s'han anat intentant solucionar de la millor manera possible, aquelles coses que s'han canviat sempre s'ha intentat que fos per a millor, tant quant a escollida de materials, com en solucions tècniques. Mai s'ha anat enrere, sinó que s'ha anat cap endavant i s'ha intentat que tot anés per bon camí.

Es va modificar el lloc on anaven les màquines de l'aire condicionat que l'han col·locat dintre del local en un altre espai alternatiu. Això es va consultar amb l'Ajuntament i ens han donat el vistiplau.

En R C pregunta si és habitual contractar, a més a més dels arquitectes que supervisen l'obra del projecte, a més a més contractar una empresa de qualitat, o és una doble supervisió per assegurar que les coses van bé. Vol saber si en el sector es fa, això.

El senyor Òscar López li respon que el sector es fa això.

Un col·legiat pregunta quin és el preu mig d'arreglar la terrassa en una rehabilitació com aquesta aproximadament.

El senyor Òscar Pérez afegia que segons la intervenció que s'hagi de fer.

La màxima li responen.

diu que ara, en aquest moments són 445 euros. Més tota una sèrie de factors doncs s'han de corregir tendències i que poden augmentar-ho sempre en funció de si es requereix nous elements estructurals.

Núria Vendrell pregunta si ell coneixia de abans aquesta empresa, si sabia dels seus treballs, de la seva solvència etc.

El senyor Òscar Pérez li diu que de fet, ells, fins ara, no havíem treballat mai amb ella.

El col·legiat demana si als professionals anteriors, arquitectes i enginyers que no van satisfer l'encàrrec del COPC, si se'ls hi va pagar o no se'ls va pagar el cent per cent.

El senyor Josep Maria Ruiz cap de comptabilitat respon que es va pagar, però solament el treball executat.

La senyora Elisenda Sendra diu: Bé aquí hi hauria dues parts. Una part seria la situació de la qual partim, doncs tota l'estona estem parlant del que és del pressupost que ja hi havia i que ja estava aprovat en l'anterior assemblea del 2005. Els ingressos que tenim, per un costat, són el fons social local que en aquests moments puja la quantitat que tenim marcada en la documentació: 819.100 euros, diners que tenim, que hem anat acumulant al llarg de tots aquests anys. Per un altre costat, s'havia contemplat com una part important d'ingressos la venda del local actual, on estem en aquests moments, que en el seu moment es va taxar per 2.420.000 euros. Però evidentment, al 2008 la taxació és diferent, que és el que preveia és que amb la venda del local actual; aquesta hipoteca es podia rebaixar. En total, ingressos que tindríem: 3.939.100 euros. La resta estem supeditats en tot moment a la venda d'aquest local. Les despeses que estaven pressupostades, són la compra pròpiament del local, però evidentment, com molt bé ha comentat l'arquitecte, a mesura que s'anava fent l'obra van sortir una sèrie d'imprevistos, com en totes les obres, el que es nomena contradictoris. S'ha hagut de negociar aquests contradictoris, entre el que són els arquitectes, els enginyers, l'empresa constructora i el COPC. Les despeses de compra, que s'han generat són obres i mobiliari. I després, també, hi ha una altra partida importantíssima: els honoraris professionals: a l'arquitecte i l'enginyer, el registre mercantil, els diferents advocats que han fet diferents tipus d'informes, etc. Ací mateix hi han altres partides que no estaven contemplades com demanar l'alta del subministrament del què seria aigua a Barcelona, el procés

d'instal·lació més tècnica i el trasllat. A nivell de l'administració pública es contempla un possible important que era la venda del local. La realitat en l'àmbit mobiliari fa difícil ara per ara que tinguem aquest tipus d'ingrés.

E D diu que com els arquitectes i enginyers han dit que acabaran les obres en juny o juliol, quan nosaltres anem al local, i si aconseguim vendre Gran Via serà en octubre-novembre. Falta posar les despeses financeres que corresponen a la hipoteca des de gener d'aquest any fins que venguem.

Elisenda Sendra li respon que està totalment d'acord .

E D diu que voldria posar unes transparències. Afegeix que ell va estar en la Junta passada, es va agafar al arquitecte sr. Vallvidrera perquè ens van dir que era un "pluma de oro", i necessitàvem un "pluma de oro" per aconseguir els permisos d'apertura i d'activitats del nou local doncs tenia problemes segons les llicències urbanístiques actuals.

El que va passar després és que el "pluma de oro" marxava de vacances. Si ell hagués continuat en la junta l'hagués fet fora malgrat el sobrecost que hagués pogut representar. A ell, personalment, aquest parell de professionals que han estat avui aquí li han semblat un parell de tècnics seriosos i senzills aspectes que vol assenyalar com a positius. Afegeix que com les despeses autoritzades en l'assemblea de col·legiats eren de 1.420.000, vol dir que la Junta sabia o podia saber que se estava passant en 363.000 euros el que s'havia autoritzat en l'assemblea. Per tan entre les despeses financeres que seran segons la seva opinió entre 75.000 o 100 000€. Està d'acord amb la Junta que la mudança no estava prevista; referent a les instal·lacions, la Junta ja li ha clarificat ara la situació. Sembla ser que en la selecció de set empreses van quedar set finalistes dues. La Junta va decidir assignar la obra a Alter perquè nos donava més avals i garanties que Corpimo, que era l'altra. La Junta diu que ha assignat las obres a Alter perquè donava més beneficis econòmics amb aquest aval del 6% i un 5% de retencions en comparació amb Corbi-ho, que està en el c. Emili Roca 51 de Barcelona i Alter està en el c. Treviso 10 de Cambrils. La data de constitució de Corbi-ho és de 1983, es a dir, fa 25 anys. La data de constitució de Alter és del any 2002, fa sis anys. El capital social de Corpimo és de 60.000 euros, 10 milions de pessetes. El capital social de Alter és de 3.000 euros, 500.000 pessetes

Ell voldria demanar a Eugeni Salazar com ha entrat en contacte amb Alter i ATISAE per a incorporar-los al procés de selecció de proveïdors, i si te alguna relació familiar o afectiva directa o indirecta de tipus polític.

Eugeni Salazar li respon que li quedés constància d'alguna forma via acta els rumors que s'han difós; que el COPC, és una entitat de dret públic, i que en tot moment la Junta s'ha assessorat per serveis jurídics de cara a fer doncs les investigacions oportunes, adequades i correctes, i demanar els informes per tal de valorar si l'empresa judicativa al final de l'obra havia d'estar preparada tant econòmicament com a nivell tècnic per desenvolupar l'obra i que hi ha hagut un procés de selecció.

Referent a les seves possibles relacions familiars vol afegir que hi ha un compliment estricte del codi de l'article 7 del codi d'estil. I que li agradaria, que constés en acta, que l'Eugeni Salazar De Tena, col·legiat 9573 de la delegació de Tarragona, prendrà les accions oportunes legals que cregui oportunes per una sèrie de difamacions que el senyor E D acaba de manifestar ara en junta. La tesorera afegeix que el problema és què fem si el local es ven per sota de la taxació que està feta l'any 2004, doncs la taxació del 2008 està molt per sota de la que estava apuntada, i que aquesta és la realitat. Si venguéssim aquest local per 2.200.000, que és la situació més desfavoridora, tot i això, el COPC ho pot assumir, però el problema és si està per sota d'aquest preu.

Jaume Almenara diu E.D va ser el tresorer d'aquella Junta en el moment de la compra del nou local i que ja llavors es va haver de pagar uns 50 milions de pessetes més, en aquella època, doncs en lloc de fer una paga i senyal, vam fer unes arres i les arres d'alguna manera tenen un termini i si no pagues et quedés sense ni una cosa ni l'altra. En el nou local faltaven uns centímetres. Aleshores, la Junta es va posar a treballar en dues línies: Una, pagar perquè no ens el prenguessin i, l'altra, obtenir els permisos. Per les arres vam pagar 50 milions més, però al final tots vam estar contents doncs teníem els permisos. Va ser un procés d'un any i mig, dos anys. Respecta a Corpimo, és una gran empresa, però que mai, mai acceptaria les garanties que Alter sí que acceptaria. Corpimo tira endavant l'enderroc, però vam tenir seriosos problemes després, doncs es va fer ràpid. És a dir, en comptes de fer-ho manualment, que és el que recomanava alguna pràctica entesa, es va fer amb màquines. De tal manera que el sostre es va moure, van haver-hi enderrocaments i es van espàllar cotxes del garatge. Els informes últims dels advocats eren que Corpimo té molta potència, i que de tota manera no acceptarien mai, donada la seva solvència, les condicions de garanties que volia el COPC; per això van acceptar una empresa mitjana, perquè tenia interès en fer una obra important com és el Col·legi i, en canvi, per Corpimo la reforma era una obra més. Referent al fet que jo em vaig abstenir en la votació és perquè no compartia totalment el punt de vista de la resta de la Junta, però he seguit sempre donant la cara per la resta de la Junta i ho seguiré fent. És a dir, que és com si hagués votat a favor. Ho dic aquí en públic, i si vol d'alguna manera constar en acta, que consti.

Andrés González fa unes conclusions referent al fet no es portés a l'assemblea de desembre. La raó és que per assemblea teníem 1.400.000€ contemplats per la antiga junta, i fins ara per les obres només s'han gastat 1.300.000. Per tan senzillament no passàvem del pressupost que inicialment teníem assignat per fer això i per tan no es van incomplir en absolut els estatuts. Va afegir que respecte al següent apartat que és el procés de selecció de l'empresa Alter, hi ha dos processos de selecció: concurs i el procés de selecció oberta. La Junta ha agafat el de selecció oberta que s'ajusta perfectament als estatuts. No es va valorar el concurs públic perquè es va veure que era un procés massa llarg i ens caducaven els permisos i perquè això té un cost.

Respecte a Alter els avals, garanties, assegurances, el pagament a tres mesos d'obra certificada – no feta sinó certificada–, implicaria que si, en aquest moment, Alter estigués en *quiebra*, el COPC es quedaria amb tota la feina feta. Això implicaria que, a part de tenir això, a més dels avals, ens tornarien gairebé els avals, tot el que s'ha fet, que és gairebé el doble. Les possibilitats que Alter estigui en *quiebra* és zero. Fins i tot si estigués en *quiebra* li donariem les gràcies perquè seriem un Col·legi molt més ric del que som ara. I, per últim, el tema ATISAE, és una empresa auditora *totalment autònoma*. El Departament de Treball, fa les certificacions amb ATISAE. Referent a la desviació en el COPC és del 3%, quan és normal arribar al 20% en l'obra pública. Si es compten el que l'antiga Junta no va comptar en el pressupostos i ja s'ha explicat abans, la desviació total és de l'11%.

Elisenda Sendra diu que espera que hagi quedat clar que les condicions financeres finals són les que van fer decidir a la Junta.

Quan en Jaume Almenara estava dient que Corpimo no va acceptar mateixes condicions Arantxa Gracia no assentia amb el cap el que deia el degà. La Junta es queda sorpresa de l'assistència a l'assemblea de la administrativa A. G.

A.G. intervé dient: Ya que toma la palabra la Junta...

Jaume Almenara li diu que esperi un moment.

A.G. diu: ¿Puedo pedir la palabra?

Jaume Almenara li respon que li deixi acabar i continua dient que la Junta va anar pujant i d'alguna manera va arribar un moment en què Corpimo no va poder acceptar-ho i en canvi sí ho va acceptar Alter. A.G. diu: ¿Puedo pedir la palabra ahora?

Jaume Almenara li respon que no, que hay otras personas que han pedido su turno de palabra.

A.G. diu: Bueno, pues...

Jaume Almenara li respon: Espera un momentito.

A.G. diu: Vale, vale, me espero.

Jaume Almenara diu: ¿Y cuál es el tema que quería aportar?

A.G. diu: Como se ha referido a mí, Arantxa, y no sé por qué...

Jaume Almenara diu: No, hombre, mientras estaba hablando, estaba diciendo con la cabeza que no.

A.G. diu: Igual puedo explicar por qué decía que no. Digo yo, igual les interesa.

Eugeni Salazar i P. V diuen que hi i han paraules demanades.

A.G. diu: Yo pido la palabra y pido que se ponga en acta que esto no va a afectar mi puesto de trabajo.

P. V. intervé dient que hi ha una altra qüestió que és tergiversar preguntes que s'han fet. Segona E.D li ha preguntat a Eugeni Salazar si ha respectat el codi d'estil. Falta de rigor en moltes coses que s'han fet. Hi ha hagut opinions diferents que, quan han estat intel·ligents, ell creu que les han

escoltat tots i totes i ja està; perquè hi poden haver diferents opinions sobre una manera de fer les coses. La informació ha de ser transparent per als deu mil, no només pels vint, trenta, quaranta, cinquanta, seixanta que arriben alguna vegada a l'assemblea. S'ha de fer l'esforç per a que arribi a tothom.

E. D. diu: Hace unos minutos, Arantxa, que es la responsable de la contabilidad del Colegio desde hace años, yo antes he sido tesorero, conmigo ha trabajado excelentemente, tengo informes de ella excelentes por parte de José María durante todos los años en los que yo he sido tesorero. Entonces, yo he visto algo que me ha preocupado. Y yo he oído con mis oídos, algo así como que ella iba a decir alguna cosa con relación con Corpimo. Y, además, pido que conste en acta...

Jaume Almenara diu: Ya está puesto.

E. D. diu: Sí, sí, de Arantxa, he oído esta frase en la distancia. Entonces yo he ido a hablar con ella en la habitación de ahí de al lado de esta sala de asamblea y le he dicho lo siguiente: "Arantxa, yo sé que es muy importante el puesto de trabajo y voy a respetar absolutamente lo que hagas y me parecerá muy bien si decides no decir lo que ibas a decir. Ahora bien, yo lo que te puedo prometer es que yo me voy a esforzar al máximo para que si tú decides decirlo, no se te despida por haberlo dicho. Si se te despide porque un día trabajas mal o haces mal las cosas, yo seré el primero en apoyar a la Junta". Ahora bien, yo pido explícitamente a esta Junta de Gobierno que autorice a Arantxa a decir lo que tenía que decir si es que lo quiere decir y, si no, seré el primero en respetarla. Y no quiero presionar a nadie, porque yo me he encontrado trabajando en empresas como asalariado y que esta Junta se comprometa a no despedirla por lo que ha dicho. Si la despide por otros motivos, también lo tendrá que justificar delante de una asamblea y ésa es mi petición específica.

Jaume Almenara li diu que això és una assemblea de Col·legiats Psicòlegs, i que qui pot intervenir és, exclusivament, Col·legiats Psicòlegs. *Si alguien quiere saber algo de este problema, hay una persona que es el senyor Josep Maria, que és el cap de l'administració i que és qui ha estat en totes les converses i qui ha estat en qüestions tremendament confidencials. I que algunes d'elles les podrà dir, i altres no. Por lo tanto, si te quieres dirigir a alguien te diriges, igual que hay un técnico, hay otro técnico, que és el cap de l'administració, pero la persona que aquí ha ido hablando es, sencillamente, una persona que es... Quin càrrec ocupes, Josep Maria?*

Josep Maria Ruiz diu: Responsable de comptabilitat..

E. D. diu: ¿Puedo entonces hacer las preguntas directamente a José María? Bueno, la primera pregunta es: ¿Sabes a qué se refería Arantxa y qué es lo que ella iba a explicar?

Josep Maria Ruiz diu: No.

E. D. diu: La segunda pregunta es: Si lo sabes, te pido por favor que nos lo expliques como jefe administrativo del Colegio. Muchas gracias.

Josep Maria Ruiz diu: A ver, mira, te voy a explicar. Puedo imaginarme —porque yo no estoy en su

pensamiento— lo que pueda ella pensar o no. Yo no sé por qué, se ha ofendido por algo. Por una situación. Puntualmente, a ver, por decir algo. Yo pienso, personalmente, que si se piensa que es algo delicado con dinero y cosas de éstas, rotundamente te digo que no va por ahí el tema, ¿vale? O sea, no es que haya nada raro en tipo de dinero, por ahí no va el tema. No sé, no es ninguna cuestión económica.

E. D. diu: O sea lo que tú dices, a ver si te he entendido bien, José María. Tú has dicho que aunque no estás seguro, te puedes imaginar en qué puede estar pensando y también...

Josep Maria Ruiz diu: Me puedo imaginar muchas cosas.

E. D. diu: Bueno, has dicho que te puedes imaginar, por lo tanto, tú tienes una hipótesis y también he creído entender que nos has dicho que esa hipótesis no tiene nada que ver con temas de dinero. Entonces...

Josep Maria Ruiz diu: No. Si es una posible preocupación que podáis tener.

E. D. diu: Perfecto. No, no. Nosotros tenemos preocupación sobre todo porque en el asunto de Alter y Corpimo no tenía que ver con el dinero sino con la fiabilidad y la confianza. Entonces, como tú tienes esa hipótesis yo te pido que nos la digas, si tú no nos la quieres decir...

Josep Mária Ruiz: No pienso decir ni una palabra.

Referent a la Comissió Deontològica M. A. diu: Doncs la vulneració de drets que entenem que està fent la Junta de Govern, en relació a...

Jaume Almenara li respon que d'això ja hi ha un dictamen d'ús catedràtic...

M. A. diu: N'hi ha dos, de dictàmens.

Jaúme Almenara li respon que hi ha dos dictàmens, el que la secció va presentar i el del catedràtic Sr. Tormos amb visió diferent.

M. A. diu: Doncs que no facin greu un informe més seriós que l'altre...

Esther Cànoves diu: Tots dos informes són vàlids. Jo vaig dir l'altre dia que les garanties de tots els expedients i de tots els imputats amb expedients deontològics es preservaven i es garantien i era un tema d'interpretació. No es pot contraposar una facultat a la comissió deontològica oposada a la Junta. La Junta de Govern pot actuar, és la que té la facultat, en definitiva. És l'última que pot decidir sobre els expedients disciplinaris. Pot fer-ho a través de la comissió o bé nomenant instructors, però sempre és el que decideix, és la Junta de Govern. És cert que amb TORMOS decanta més la interpretació dient que és una facultat exclusiva i que Mireia Pagès, en el seu informe, qüestiona però no pot vulnerar el 93 dels estatuts, perquè es que és una evidència, hi ha una de dret. Una altra cosa és que no s'havia fet fins ara, però hi havia aquesta facultat, doncs qui té la facultat és la Junta de Govern. Per tant, la teva facultat la pots delegar a la comissió, o bé retenir aquesta facultat que tens. No és contraposada, és una opinió.

M. A. diu: Molt bé.

Esther Cànoves diu que ho lamenta, però si s'han vulnerat garanties de la persona que estigui imputada en un expedient, que consideri que al procediment se li han vulnerat garanties, doncs ho ha de denunciar en el contenciós administratiu.

M. A. diu: No, no, no és denunciar.

Esther Cànoves diu: Quan al final de Junta aprovi, sanciono o arxivi o el que sigui, doncs s'ha de recórrer.

M. A. diu: Perdona, no és una persona en concret, el que estem, parlant és de la secció d'assistència jurídica que, a més, ha demanat per via Burofax una nova garantia, del qual els membres de Junta que no som presidents no sabem quina és la resposta, el president no ens pot explicar el que es parla en Junta perquè no sé quantes desgràcies passaran, per tant, a hores d'ara la secretària, que la tinc aquí, no té cap notícia que se'ns hagi contestat aquest Burofax. I, com aquest, altres documents que hem facilitat a l'assemblea. Llavors, espera que m'aclareixo. El tema. La queixa de la secció és lícita, és el retorn immediat dels documents...

Esther Cànoves li respon que li sembla molt bé.

M. A. diu: Entrem en un altre tipus d'argument. Llavors, la idea era demanar a l'assemblea, com a òrgan sobirà del Col·legi, que demanés, si us plau, a la Junta de Govern que retornés a la comissió deontològica la funció que li és pròpia i que, en cas que hi hagi d'haver canvis, es demani el suport de l'assemblea perquè afecta a la vulnerabilitat de la professió, d'acord? Aquesta era la demanda. Però dic que també era part del que volíem comentar amb la tesorera. Si se'ns invita tantes vegades com jo he escoltat avui a anar a un procediment judicial posant en risc, com vostè molt bé sap, senyora Cànoves, la imatge del Col·legi. Llavors, pregunto: realment la junta vol abocar als col·legiats i a la secció jurídica als tribunals? Esther Cànoves diu: No, jo no entro en això. La decisió política la pren la Junta, jo només, tècnicament, el que dic és que el tema de garanties, això és que jo entenc que atribuir-vos la legitimitat com a comissió jurídica és qüestionable. Una altra cosa és l'àmbit de discussió política de la política col·legial. És pot articular, però vull dir que, en tot cas, l'únic legitimat per anar i qüestionar les garanties de l'article 24 de la Constitució és l'imputat o imputada que estigui sancionat per la Junta de Govern i consideri que no se li han respectat tots els seus drets.

Jaume Almenara diu: No, no és que aquí el que no vull és jutjar més.

R. S. diu: Jo no jutjo.

Jaume Almenara diu: Que jutgin els tribunals.

R. S. diu: No entenc, els que treballem en jurídica som els que rebem els 90% de les denúncies. Som els que fem el cul i els que rebem cada vegada més denúncies injustificades i denúncies que la nostra credibilitat i la nostra professió està al límit. Aleshores, jo, com a persona que n'ha rebut més d'una i moltes amb falsos testimonis i coses molt grosses, vull que si a mi m'arriba una denúncia, la persona que m'ha de, diguéssim, jutjar dins del Col·legi de Psicòlegs sigui un especialista en la matèria.

Esther Cànoves li respon que no hi ha ningú que et jutgi que no sigui especialista.

R. S. diu: Com que no? No deixa de ser un judici el que m'estan fent. O perdó, el que m'està instruint. Demano que la persona que m'instrueixi sigui un especialista en jurídica.

Jaume Almenara li respon que la Junta és l'òrgan superior que prendrà la decisió.

El degà aixeca la sessió, de la qual, com a secretària, estenc aquesta acta.

P. S. Pilar Ferrando ens ha fet arribar la demanda que consti en acta el seu agraïment tant a la Junta com als seus/seves companys/anyes per l'interès, preocupació i suport en l'incident de caire mèdic succeït durant aquesta assemblea.